

der som nævnt i bemærkningerne til § 1 er omfattet af lovens område. Loven i øvrigt giver ikke hjemmel til at overføre et vedvarende græsareal til anden anvendelse.

Begge bestemmelser sigter således på absolutte undtagelsessituationer, hvilket understreges af, at kompetencen tillægges ministeren, men er på den anden side indføjet for at undgå, at de ovenfor nævnte situationer skulle nødvendiggøre en lovændring.

Til § 37

Bestemmelserne i stk. 2-5 svarer til de sædvanlige bestemmelser, som blev indsat bl.a. i naturfredningslovens § 62 ved lov nr. 250 af 23. maj 1984 om ændring af forskellige miljø- og planlægningslove.

I stk. 2 er det dog præciseret, at når amtsrådet konstaterer, at et areal, der er omfattet af bestemmelserne om vedvarende græsarealer, ikke bliver afgræsset, kan amtsrådet give påbud om, at arealet skal inddrages i græsningsordningen efter kapitel 6.

Såfremt miljøministeren benytter adgangen i stk. 5 til at fastsætte nærmere regler om tilsynet, vil disse regler forud blive drøftet med digelagets bestyrelse.

Til § 38

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i naturfredningslovens § 67.

Til § 39

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i naturfredningslovens § 64. Bestemmelsen tilsigter at forhindre, at eventuelle betingelser bortfalder ved tvangsauktion over ejendommen.

Til § 40

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i naturfredningslovens § 64 a og har til formål at fastsætte en fast regel for bortfald af tilladelser, der ikke udnyttes. For tilladelser, der bortfalder efter bestemmelsen, gælder, at der vil kunne ansøges om tilladelse påny. Afgørelsen af, hvorvidt tilladelse kan meddeles, må ske på grundlag af de ved den fornyede ansøgning foreliggende forhold.

Til § 41

Bestemmelsen indeholder i stk. 1 klagerreglerne for amtsrådets afgørelser efter § 35.

Amtsrådets afgørelser om bebyggelse og terrænændringer kan påklages til miljøministeren, medens afgørelser om tilplantning (§ 9), jagt (§ 10), fiskeri (§ 11), sejlads (§ 12), omlæg af vedvarende græsarealer (§ 13, stk. 2), grøbling (§ 14, stk. 2) og almenhedens adgang (§ 34) er endelige.

Kredsen af klageberettigede for de i stk. 1 nævnte afgørelser svarer til naturfredningslovens, idet det bemærkes, at Danmarks Naturfredningsforening er tillagt klageret.

Bestemmelsen i stk. 2 giver ejere adgang til at klage over amtsrådets afgørelser om ekspropriation til anlæg m.v. af bevandingssystemet.

Bestemmelserne om skriftlighed, klagefrist og indgivelse af klage svarer til de tilsvarende bestemmelser i anden lovgivning.

Til § 42

Der henvises til kapitel 5 om »Overvågning« under de almindelige bemærkninger. Det skal bemærkes, at bestemmelsen ikke vedrører det almindelige tilsyn med overholdelsen af loven. Dette er i forslaget § 37 pålagt Sønderjyllands Amtsråd.

Til § 43

Der henvises til kapitel 5 om »Information« under de almindelige bemærkninger.

Til § 44

For at sikre, at loven administreres i tæt samarbejde mellem de berørte myndigheder og digelaget som repræsenterende lodsejerne, nedsætter miljøministeren et rådgivende udvalg. Udvalget får repræsentation fra Landbrugsministeriet, Miljøministeriet, amtskommunen og kommunerne. Endvidere udpeger digelaget et medlem til udvalget.

Udvalget vil få opgaver med hensyn til rådgivning af miljøministeren, Skov- og Naturstyrelsen, Jordbrugsdirektoratet og Sønderjyllands Amtsråd om større og principielle spørgsmål i forbindelse med myndighedernes udøvelse af konkrete beføjelser efter loven samt i forbindelse med myndighedernes udstedelse af nærmere retningslinjer efter loven.

Til § 45

Denne bestemmelse svarer til andre delegationsbestemmelser i miljølovgivningen. Miljøministerens kompetence til at træffe afgørelser i konkrete sager samt den almindelige administration af loven tænkes henlagt til Skov- og Naturstyrelsen. Som